

5. sárkányrepülő EB, Gyöngyös, Pipis-hegy

Ismét Calvert jutott
a legmesszebbre

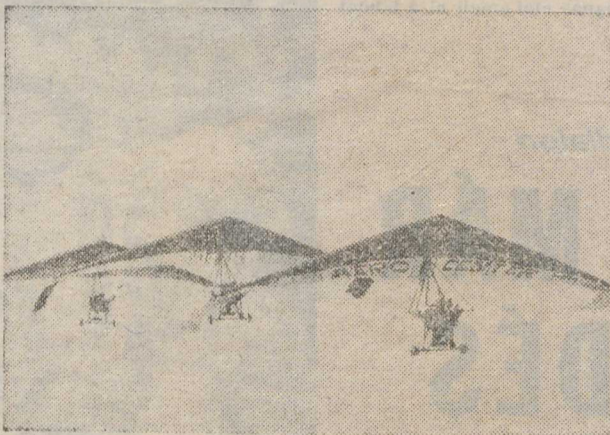
Nincs idejük pihenni a nemzetközi zsűri tagjainak sem. Pénteken éjszaka Ann Welch, a Nemzetközi Repülő Szövetség (FAI) sárkányrepülő bizottságának tiszteletbeli elnöke, az Ultralight-bizottság elnöke a versenyirodán talált menedéket a fogvacogató hideg ellen.

— Tizenhárom éves voltam, amikor először repültem — mondta az idős hölgy. — A gép típusát ne kérdezze, mert az ma már nem létezik... Aztán a modellezés lett a hobbim. Fából faragtam ki a szebbnél szebb gépeket, összesen hatvanöt darabot. Tizenhét évesen kezdtem tanulni a motoros repülést. A szakaszolgálati engedélyemet 1934-ben kaptam meg, s három évvel később a vitorlázórepüléssel próbálkoztam. Sikkerrel. Az évek során klubot alapítottam. Aztán oktatam, majd vizsgáztattam a későbbi oktatókat. Közben nemzetközi versenyekre jártam, s 1948-tól, húsz éven át voltam a brit vitorlázórepülő-válogatott csapatvezetője.

Ann Welch most mégsem a sárkányrepülő Európa-bajnokság zsűritagja.

— Erre a nagyon komoly, csodálatos sportágra 1970-ben figyeltem fel. Népszerűsítéséhez azzal igyekeztem hozzájárulni, hogy rengeteg cikket írtam róla. Aztán sikerült elérnem, hogy a FAI keretében 1975-ben létrejöhön a sárkányrepülő-bizottság, amelynek alapítói elnöke lettem. Valamennyi azóta rendezett kontinensversenyen és világbajnokságon dolgoztam. Amikor megjelentek a motoros sárkányok, a FAI felkért, szervezzem meg az Ultralight-bizottságot. Magszerveztem, sőt, elnöke lettem.

Alig hihető, hogy az alacsony, kedves Welch aszszónynak jutott ideje másra is, mint a repülés. Pedig jutott. Három felnőtt gyermeke van, akiket szigorú normák szerint nevelt. Ma pedig, mint versenybíró, járja világot, főszervezője a FAI repülő kiadványának, s dolgozik a szabálymódosító bizottságban is.

„Ösgyíkok” a levegőben. A látványos bemutató óriási sikert aratott. A versenyzőknek viszont már sokkal nehezebb dolga akadt a szél szeszélyeivel
(MTI Fotó: Szabó Sándor felvétele)

S hogy mi a véleménye erről a találkozóról?

— Nagyon nem tiszták a zord időjárás. Óriási munkát végeznek a szervezők, a rendezők, s alapjában véve nem létezik olyan probléma, amelyet ne oldának meg azonnal.

★

Válogatottunk három tagja. Kocsis József, Takácsy Géza és Sum Zsolt már szívesen hajtott volna álmora a fejét, de mindhárman türelmesen adtak felvilágosítást a rajt után történetekről.

Az örökké jókedvű, minden nagyvokat kacagó Takácsy Géza kezdte:

— Mindenki akkor rajtol az engedélyezett időponton túl, amikor akar, vagy amikor a rámpához fér. Nekem negyvenediknek sikerült. Aztán arra vártam a lejtő felé, hogy megjavuljon az idő. Több mint két órát navigáltam. Felhőalapig, hétésszázötven méter magasságig emelkedtem, de ez túl kevés volt. Csak Solymosig jutottam, s onnan a franciák hozták be, akik a közelemben földet ért társaikért jöttek.

Sum Zsolt két ásitás között mondta:

— Négy órán át tartózkodtam a lejtő közelében. Felkerültem ugyan hatszáz mé-

terre, de az csak ahhoz volt elég, hogy Gyöngyöspátnalandoljak.

Kocsis József így vallott, miközben vörösbe játszó jobb szemét fájlalja:

— Közel öt óráig voltam fenn. Eltaktikáztam a versenyt. Csak vártam, vártam a jobb időre... Gyöngyöstarjánban értem földet. Amikor leszálltam, felnéztem a magasba, hogy ki jön még rajtam kívül. Hirtelen erős szúrást éreztem, valami a szemembe hullott.

Hogy milyen idő jó a sárkányrepülőknél? Gyenge szél, amely a lejtőre fúj, és napsütés, kismagasságú gomolyfelhőkkel.

Hát az egyik sem jött össze pénteken.

★

Szombaton újra a Nyikom—Pipis-hegy—Kisköre—Pipis-hegy hurokrepülésre indultak a pilóták.

Eredmények. Második versenynap, 80 km-es távrepülés: 1. Robert Calvert (angol) 843, 2. Henden (angol) 488, 3. Bricoli (olasz) 364, 4. Pendry (angol) 299, 5. Wikberg (svéd) 226, 6. Korkacs (szovjet) 226, ...16. Takácsy Géza 132, ...36. Kriston Barnabás 73, Sum Zsolt és Kocsis József teljesítménye értékelhetetlen.

Fülöp Mária